

Heimskringla

kemr út á Laugardögum.

The Heimskringla Ptg. & Publ. Co.
útfefndr. [Publishers.]

Vorð heimskringla í Canada og Bandaríjunum:
 12 mánuði \$2,50; fyrirfram borg. \$2,00
 6 — \$1,50; — — — \$1,00
 3 — \$0,80; — — — \$0,50

Á Englandi kostar bl. 8s 6d; Á Norðriðlandum 7 kr. 50 au; á Islandi 6 kr. — borgist fyrirfram.
 Sentil Islands, en borgast hér, kost árg. \$1,50 fyrirfram (ella \$2,00).

Kaupandur, sem vörð skuldlausr 1. Jan. p. á. þarf ekki að borga nema \$2 fyrir pennan árg., ef þeir borga fyrir 1. líði p. á. ðóðar áður áru, ef þeir askja þess skriflaða.

Kaupandi, sem skiftir um bústað, verðr ás um ganda þóðhús sitt dæmt nýju utanáskrifinni.

Ritstjórin geymir ekki greinar, sem eigi verði uppteknar, og endursendir þer eigi nema trimerki týrni endr sending (yfir). Ritstjórin svær engum bréfum ritstjórninum viðkomandi, nema í blaðinum. Nafnausum bréfum eru engina gaumr gefin. En ritstjóri svær ar hófundum undir merki eba bókstófum, en hót tiltekt sikt merki.

Uppsoðnigild ás hágum, nema kaupandi sé alveg skuldlaus við blaðið.

Auglýsingar, Prentud skrá yfir það send lyfshendum.

Ritstjóri (Editor):
JÓN ÓLAFSSON
venju, á skrifst. bl. kl. 9-12 og 1-6

Ráðamaðr (Business Manager):
EIRÍKR GÍSLASON
kl. 9-12 og kl. 1-6 á skrifst.

Utanáskrif að breið til ritstjórans:
 Editor Heimskringla, Box 535,
Winnipeg, Man.

Peningar sendist af P.O. Money Order, Registered P.O. Express Money Order. Banka-avisanir áðra banka, en í Winnipeg, eru að eins tekkar með afföllum.

OFFICE;
146 Princess Str.

Breyting.

Þegar blaðin „Heimskringla“ og „Oldin“ sameinuðust í fyrra í Marz, þá léturn vörð út sameinada blað komu út *teisvar* í viku, í stadd þess að hvort hinna kom að eins einu sinni. Það hafði verið hugsað um slikt fyrir, komulag jafnvel nokkuð lengi, og monnum viðst íslensk blaðið óljöt. Það voru þó nokkrir af þeim, er hlut áttu að mál, en vildu þó jafnframt minka brot blaðsins; þótti þeim baði óþarf að gefa fólk meira fyrir sömu peninga, en hitt íslensk blaðið gerði, og óttuðust og, að það mundi of lagt að baði menn og enfi, að hafi blaðið svo stórt. En hitt varð þó ofan á, að hafa staðina svonmikla, einkum til að geta tekið miklu auglýsingar ás þess að gefa of litid af lesmali.

En reynslin sýndi brátt tvænt, að annri eykt mjög við útsending tvívar í viku, og annri og ónædi ritstjóra vex við það fyrirkomulag miklu meir en í hlutfalli við jafnmið lesmál birt einu sinni í viku. Kaupendur letu í ljós, að efni blaðanna heggja íslensku hafi rífnad miðjog að galdu við útkomu af lesmáli, eins og Lögbergur gerir, þegar letrmergið er talin í blaðini og mánadarritinni til samsins. Og þar sem fylkisbúar verða að greiða \$1830 úr fylkissjóði um árð, til að viðhalds því blaði, þó þykjum vör skifta fullver við meini; það eru engir skattar á almenningi til viðhalds voru blaði. Það stendr á sinum eiginförum; þótti þeir seir veikir, ýði atum vör að reyna að lata þá beras oss.

Þegar vör gefum kaupendum vorum fyllileg eins mikla letrmergið af lesmáli, eins og Lögbergur gerir, þegar letrmergið er talin í blaðini og mánadarritinni til samsins. Og þar sem fylkisbúar verða að greiða \$1830 úr fylkissjóði um árð, til að viðhalds voru blaði, þó þykjum vör skifta fullver við meini; það eru engir skattar á almenningi til viðhalds voru blaði. Það stendr á sinum eiginförum; þótti þeir seir veikir, ýði atum vör að reyna að lata þá beras oss.

Vér sáum því með tímum, að kaupendur vorit hofðu svo litinn hag að því, að þeir fengi meira lesmál í blaðinu, að það meira en vanst upp við það, að eigi var kostr að vanda þeim eins gott efni og fróðlegt.

Alt um þetta hefðum vör að ekki ráðið í að gera breyting á blaðinu, ef vör álitum oss ekki til neyddar af öðrum ástæðum. Það hefur verið tilgangar vor, að lata blað vort borgi sig sjálfst; því að eins geti það verið óhöfblæ. Þrátt fyrir það að vör strykunum út voru bundin skifti af óskilvum kaupendum síðasti ár, einkum á landi, hefur þó kaupendatala vor

að miklu mun, og ástekjur blaðsins síðasti. Ár urðu heldur meiri en eiginlega órætigjoldin. En það hvildu á því gamlar skuldur, sem vör hófum verið að reyna að grýnna, og verðum að grýnna. En óskilvini kaupenda virðist fara með vaxandi: þó að vör við gestum eigi að eins stadið, heldur og afborgað skuldur og lagt upp penning með þeim kaupendafjöldi og auglýsingum, sem vör hófum, ef meini stæði allir í skilum við oss, þá hefur reynslan sýnt oss, að því er ekki að treysa. En vör hófum áttet oss, að láta ekki blaðið fara avo, að það í árslok hafi sáfnad nýjum skuldum. Vör hófum verið ásett oss að reyna að tryggja framtíð þess með því að sniði ótjald pessið nokkurn veginn viðri tekjun, en ekki óvísu túróri.

Ritstjórin geymir ekki greinar, sem eigi verði uppteknar, og endursendir þer eigi nema trimerki týrni endr sending (yfir). Ritstjórin svær engum bréfum íslenskum viðkomandi, nema í blaðinum. Nafnausum bréfum eru engina gaumr gefin. En ritstjóri svær ar hófundum undir merki eba bókstófum, en hót tiltekt sikt merki.

Upssögnigild ás hágum, nema kaupandi sé alveg skuldlaus við blaðið.

Auglýsingar, Prentud skrá yfir það send lyfshendum.

Ritstjóri (Editor):
JÓN ÓLAFSSON
venju, á skrifst. bl. kl. 9-12 og 1-6

Ráðamaðr (Business Manager):
EIRÍKR GÍSLASON
kl. 9-12 og kl. 1-6 á skrifst.

Utanáskrif að breið til ritstjórans:
 Editor Heimskringla, Box 535,
Winnipeg, Man.

Peningar sendist af P.O. Money Order, Registered P.O. Express Money Order. Banka-avisanir áðra banka, en í Winnipeg, eru að eins tekkar með afföllum.

OFFICE;
146 Princess Str.

Breyting.

Þegar blaðin „Heimskringla“ og „Oldin“ sameinuðust í fyrra í Marz, þá léturn vörð út sameinada blað komu út *teisvar* í viku, í stadd þess að hvort hinna kom að eins einu sinni. Það hafði verið hugsað um slikt fyrir, komulag jafnvel nokkuð lengi, og monnum viðst íslensk blaðið óljöt. Það voru þó nokkrir af þeim, er hlut áttu að mál, en vildu þó jafnframt minka brot blaðsins; þótti þeim baði óþarf að gefa fólk meira fyrir sömu peninga, en hitt íslensk blaðið gerði, og óttuðust og, að það mundi of lagt að baði menn og enfi, að hafi blaðið svo stórt. En hitt varð þó ofan á, að hafa staðina svonmikla, einkum til að geta tekið miklu auglýsingar ás þess að gefa of litid af lesmali.

En reynslin sýndi brátt tvænt, að annri eykt mjög við útsending tvívar í viku, og annri og ónædi ritstjóra vex við það fyrirkomulag miklu meir en í hlutfalli við jafnmið lesmál birt einu sinni í viku.

Það hafði verið hugsað um slikt fyrir, komulag jafnvel nokkuð lengi, og monnum viðst íslensk blaðið óljöt. Það voru þó nokkrir af þeim, er hlut áttu að mál, en vildu þó jafnframt minka brot blaðsins; þótti þeim baði óþarf að gefa fólk meira fyrir sömu peninga, en hitt íslensk blaðið gerði, og óttuðust og, að það mundi of lagt að baði menn og enfi, að hafi blaðið svo stórt. En hitt varð þó ofan á, að hafa staðina svonmikla, einkum til að geta tekið miklu auglýsingar ás þess að gefa of litid af lesmali.

En reynslin sýndi brátt tvænt, að annri eykt mjög við útsending tvívar í viku, og annri og ónædi ritstjóra vex við það fyrirkomulag miklu meir en í hlutfalli við jafnmið lesmál birt einu sinni í viku.

Það hafði verið hugsað um slikt fyrir, komulag jafnvel nokkuð lengi, og monnum viðst íslensk blaðið óljöt. Það voru þó nokkrir af þeim, er hlut áttu að mál, en vildu þó jafnframt minka brot blaðsins; þótti þeim baði óþarf að gefa fólk meira fyrir sömu peninga, en hitt íslensk blaðið gerði, og óttuðust og, að það mundi of lagt að baði menn og enfi, að hafi blaðið svo stórt. En hitt varð þó ofan á, að hafa staðina svonmikla, einkum til að geta tekið miklu auglýsingar ás þess að gefa of litid af lesmali.

En reynslin sýndi brátt tvænt, að annri eykt mjög við útsending tvívar í viku, og annri og ónædi ritstjóra vex við það fyrirkomulag miklu meir en í hlutfalli við jafnmið lesmál birt einu sinni í viku.

Það hafði verið hugsað um slikt fyrir, komulag jafnvel nokkuð lengi, og monnum viðst íslensk blaðið óljöt. Það voru þó nokkrir af þeim, er hlut áttu að mál, en vildu þó jafnframt minka brot blaðsins; þótti þeim baði óþarf að gefa fólk meira fyrir sömu peninga, en hitt íslensk blaðið gerði, og óttuðust og, að það mundi of lagt að baði menn og enfi, að hafi blaðið svo stórt. En hitt varð þó ofan á, að hafa staðina svonmikla, einkum til að geta tekið miklu auglýsingar ás þess að gefa of litid af lesmali.

En reynslin sýndi brátt tvænt, að annri eykt mjög við útsending tvívar í viku, og annri og ónædi ritstjóra vex við það fyrirkomulag miklu meir en í hlutfalli við jafnmið lesmál birt einu sinni í viku.

Það hafði verið hugsað um slikt fyrir, komulag jafnvel nokkuð lengi, og monnum viðst íslensk blaðið óljöt. Það voru þó nokkrir af þeim, er hlut áttu að mál, en vildu þó jafnframt minka brot blaðsins; þótti þeim baði óþarf að gefa fólk meira fyrir sömu peninga, en hitt íslensk blaðið gerði, og óttuðust og, að það mundi of lagt að baði menn og enfi, að hafi blaðið svo stórt. En hitt varð þó ofan á, að hafa staðina svonmikla, einkum til að geta tekið miklu auglýsingar ás þess að gefa of litid af lesmali.

En reynslin sýndi brátt tvænt, að annri eykt mjög við útsending tvívar í viku, og annri og ónædi ritstjóra vex við það fyrirkomulag miklu meir en í hlutfalli við jafnmið lesmál birt einu sinni í viku.

Það hafði verið hugsað um slikt fyrir, komulag jafnvel nokkuð lengi, og monnum viðst íslensk blaðið óljöt. Það voru þó nokkrir af þeim, er hlut áttu að mál, en vildu þó jafnframt minka brot blaðsins; þótti þeim baði óþarf að gefa fólk meira fyrir sömu peninga, en hitt íslensk blaðið gerði, og óttuðust og, að það mundi of lagt að baði menn og enfi, að hafi blaðið svo stórt. En hitt varð þó ofan á, að hafa staðina svonmikla, einkum til að geta tekið miklu auglýsingar ás þess að gefa of litid af lesmali.

En reynslin sýndi brátt tvænt, að annri eykt mjög við útsending tvívar í viku, og annri og ónædi ritstjóra vex við það fyrirkomulag miklu meir en í hlutfalli við jafnmið lesmál birt einu sinni í viku.

Það hafði verið hugsað um slikt fyrir, komulag jafnvel nokkuð lengi, og monnum viðst íslensk blaðið óljöt. Það voru þó nokkrir af þeim, er hlut áttu að mál, en vildu þó jafnframt minka brot blaðsins; þótti þeim baði óþarf að gefa fólk meira fyrir sömu peninga, en hitt íslensk blaðið gerði, og óttuðust og, að það mundi of lagt að baði menn og enfi, að hafi blaðið svo stórt. En hitt varð þó ofan á, að hafa staðina svonmikla, einkum til að geta tekið miklu auglýsingar ás þess að gefa of litid af lesmali.

En reynslin sýndi brátt tvænt, að annri eykt mjög við útsending tvívar í viku, og annri og ónædi ritstjóra vex við það fyrirkomulag miklu meir en í hlutfalli við jafnmið lesmál birt einu sinni í viku.

Það hafði verið hugsað um slikt fyrir, komulag jafnvel nokkuð lengi, og monnum viðst íslensk blaðið óljöt. Það voru þó nokkrir af þeim, er hlut áttu að mál, en vildu þó jafnframt minka brot blaðsins; þótti þeim baði óþarf að gefa fólk meira fyrir sömu peninga, en hitt íslensk blaðið gerði, og óttuðust og, að það mundi of lagt að baði menn og enfi, að hafi blaðið svo stórt. En hitt varð þó ofan á, að hafa staðina svonmikla, einkum til að geta tekið miklu auglýsingar ás þess að gefa of litid af lesmali.

En reynslin sýndi brátt tvænt, að annri eykt mjög við útsending tvívar í viku, og annri og ónædi ritstjóra vex við það fyrirkomulag miklu meir en í hlutfalli við jafnmið lesmál birt einu sinni í viku.

Það hafði verið hugsað um slikt fyrir, komulag jafnvel nokkuð lengi, og monnum viðst íslensk blaðið óljöt. Það voru þó nokkrir af þeim, er hlut áttu að mál, en vildu þó jafnframt minka brot blaðsins; þótti þeim baði óþarf að gefa fólk meira fyrir sömu peninga, en hitt íslensk blaðið gerði, og óttuðust og, að það mundi of lagt að baði menn og enfi, að hafi blaðið svo stórt. En hitt varð þó ofan á, að hafa staðina svonmikla, einkum til að geta tekið miklu auglýsingar ás þess að gefa of litid af lesmali.

En reynslin sýndi brátt tvænt, að annri eykt mjög við útsending tvívar í viku, og annri og ónædi ritstjóra vex við það fyrirkomulag miklu meir en í hlutfalli við jafnmið lesmál birt einu sinni í viku.

Það hafði verið hugsað um slikt fyrir, komulag jafnvel nokkuð lengi, og monnum viðst íslensk blaðið óljöt. Það voru þó nokkrir af þeim, er hlut áttu að mál, en vildu þó jafnframt minka brot blaðsins; þótti þeim baði óþarf að gefa fólk meira fyrir sömu peninga, en hitt íslensk blaðið gerði, og óttuðust og, að það mundi of lagt að baði menn og enfi, að hafi blaðið svo stórt. En hitt varð þó ofan á, að hafa staðina svonmikla, einkum til að geta tekið miklu auglýsingar ás þess að gefa of litid af lesmali.

En reynslin sýndi brátt tvænt, að annri eykt mjög við útsending tvívar í viku, og annri og ónædi ritstjóra vex við það fyrirkomulag miklu meir en í hlutfalli við jafnmið lesmál birt einu sinni í viku.

Það hafði verið hugsað um slikt fyrir, komulag jafnvel nokkuð lengi, og monnum viðst íslensk blaðið óljöt. Það voru þó nokkrir af þeim,